

صورت عدم موافقت آنها ، از خود گذشت نشان داد . در حین مصادره و تقسیم زمین و دارائی و اموال طبقه فثودال باید نیازمندیهای بعضی از دهقانان میانه حال را نیز مورد توجه قرار داد . هنگام تعیین تعلق طبقاتی باید دقیق شود تا دهقانان میانه حال اشتباهآ بجای دهقانان مرقه بحساب نیایند . دهقانان میانه حال فعال را باید به شرکت در کار کمیته‌های اتحادیه دهقانی و ارگانهای حکومتی جلب نمود . در تعیین سیزان مالیات بر زمین و کمک باامر جنگ باید رعایت عدل و انصاف گردد . اینها رهنمودهای مشخصی هستند که حزب ما باید در امر وحدت استوار با دهقانان میانه حال برای اجرای وظیفه استراتژیک خود اتخاذ کند . تمام حزب باید درک کند که اصلاحات ارضی ریشه‌ای یکی از وظایف اساسی انقلاب چین در مرحله کنونی است . چنانچه بتوانیم بطور همه جانبی و کامل مسئله ارضی را حل کنیم ، اساسی‌ترین شرط را جهت شکست کلیه دشمنان بدست خواهیم آورد .

٥

برای اجرای قطعی و کامل اصلاحات ارضی و استحکام پشتگاه ارتش آزادیبخش توده‌ای ، تربیت و تجدید سازمان صفوف حزب ما ضرور است . جنبش اصلاح سبک کار در درون حزب در دوران جنگ مقاومت ضد ژاپنی بطور کلی با موفقیت انجام پذیرفت . نمودار موقیت عمدی آن پسی بودن پیشتر ارگانهای رهبری و بخش عظیمی از کادرها و اعضای حزب ما به این اصل اساسی ، یعنی وحدت حقیقت عام مارکسیسم - لینینیسم با هراتیک شخص انقلاب چین است . حزب ما در اینمورد با مقایسه

با مراحل تاریخی قبل از جنگ مقاومت خد ژاپنی گام بلندی بجلو برداشته است. اما در سازمانهای محلی و بخصوص در سازمانهای بنیادی روستائی حزب هنوز مسئله آلودگی ترکیب طبقاتی صفوں و سبک کار ما حل نشده است. طی مدت ۱۰ سال — از سال ۱۹۳۷ تا سال ۱۹۴۷ — تعداد اعضای حزب ما از چند ده هزار نفر به دو میلیون و ۷۰۰ هزار نفر رسیده است و این خود جهش بسیار بزرگی به پیش است. این امر حزب ما را به نیرومندترین حزب سیاسی در تاریخ چین تبدیل کرده است. و بدینجهت بود که ما توانستیم امپریالیسم ژاپن را از پا در آوریم، حملات چانکایشک را دفع کنیم، رهبری مناطق آزادشده با جمعیتی پیش از ۱۰۰ میلیون نفر را بکف بگیریم و ارتش آزادیبخش تودهای دو میلیونی را رهبری کنیم. ولی نواقص و کمبودهایی هم پیدا شده‌اند. بسیاری از مالکین، دهقانان مرغه و اراذل و اویاش با استفاده از فرصت به درون حزب ما رخته کرده‌اند. آنها در مناطق روستائی در بسیاری از سازمانهای حزبی، ارگانهای دولتی و تودهای قدرت را بچنگ گرفته و بمیل خود هر کاریکه بخواهند میکنند، بر مردم تعکم میکنند و سیاست حزب را تحریف مینمایند و بدین ترتیب این سازمانها را از توده‌های مردم جدا ساخته و از اجرای کامل اصلاحات ارضی جلوگیری مینمایند. درست همین وضع وخیم است که وظیفه تربیت و تجدید سازمان صفوں حزب را در برابر ما قرار میدهد. ما بدون انجام این وظیفه قادر به پیشبرد کار خود در روستاهای نخواهیم بود. کنفرانس کشوری حزب درباره مسئله ارضی پس از بررسی کامل این مسئله تدابیر و شیوه‌های مناسبی تدوین نمود. اکنون این تدابیر و شیوه‌ها همراه با قرار درباره تقسیم یکسان زمین در نقاط مختلف با قطعیت تمام بموقع اجرا گذاشته میشود. در اینجا سهمترین نکته بسط و گسترش

انتقاد و انتقاد از خود در درون حزب، افشاری کامل افکار اشتباه‌آمیز و وضع و خیم سازمانهای محلی است که از مشی حزب منحرف گردیده‌اند. کلیه رفقاء حزبی باید بین نکته آگه باشند که تصفیه سازمانهای حزبی و تربیت و تجدید سازمان صفوں حزب حلقه تعیین کننده زنجیره حل مسئله ارضی و پشتیبانی از جنگ طولانی است که بحزب اسکان میدهد تا همپای وسیعترین توده‌های زحمتکش در یک جهت به پیش رود و آنها را هدایت کند.

۶

مصادره زمین‌های طبقه فئodal و واگذار کردن آنها به دهقانان؛ مصادره سرمایه انحصاری که در صدر آن چانکایشک، سون زی وین، کون سیان سی و چن لی فو قرار دارد و واگذار کردن آن به دولت دموکراتیک نوین؛ حمایت از صنایع و بازرگانی بورژوازی ملی – اینست میه سیاست عمدۀ اقتصادی انقلاب دموکراتیک نوین. چهار فامیل بزرگ – چانکایشک، سون زی وین، کون سیان سی و چن لی فو – طی پیست سال حکومت خود ثروت هنگفتی بالغ بر ۱۰ تا ۲ میلیارد دلار آمریکائی بهم زده‌اند و تمام رشته‌های حیاتی اقتصاد کشور را به انحصار خود در آورده‌اند. این سرمایه انحصاری با آمیختن با قدرت دولتی به سرمایه‌داری انحصاری دولتی مبدل شده است. این سرمایه‌داری انحصاری با پیوند نزدیکی که با امپریالیسم خارجی، طبقه مالکان و دهقانان برده طراز کهن داخلی یافته است، به سرمایه‌داری انحصاری دولتی کهپرادر و فئodal بدل گردیده است. این است پایه اقتصادی قدرت سیاسی ارتقای چانکایشک. این سرمایه‌داری انحصاری دولتی نه فقط به کارگران و

دهقانان بلکه به خرده بورژوازی شهری ستم روا میدارد و نیز به بورژوازی متوسط خساراتی وارد می‌آورد. در طول جنگ مقاومت ضد ژاپنی و بعد از تسلیم ژاپن این سرمایه‌داری انحصاری دولتی به حد آکثر رشد خود رسید و شرایط مادی کاملی برای اجرای انقلاب دموکراتیک نوین فراهم آورد. این سرمایه در چین معمولاً سرمایه بوروکراتیک خوانده می‌شود و این بخش از سرمایه‌داران معروف به سرمایه‌داران بوروکراتیک را بورژوازی بزرگ چین مینامند. وظایف انقلاب دموکراتیک نوین در داخل کشور علاوه بر لغو امتیازات امپریالیستها در چین عبارت است از برانداختن استثمار و مطالعه طبقه مالکان و سرمایه‌داران بوروکراتیک (بورژوازی بزرگ)، تغییر مناسبات تولیدی کمپارادور - فئودالی و آزاد کردن نیروهای مولده. قشراهای فوقانی خرده بورژوازی و بورژوازی متوسط که از این طبقات و حاکمیت دولتی رنج و خسaran میبرند، علی رغم تعقی که به بورژوازی دارند، میتوانند در انقلاب دموکراتیک نوین شرکت جویند یا بیطرف بمانند. اینان که با امپریالیسم پیوندی نداشته و یا پیوند سنتی دارند، بورژوازی ملی واقعی را تشکیل میدهند. قدرت سیاسی دولت دموکراتیک نوین در هر جا که مستقر شود، باید این قشها را با قطعیت و بدون چون و چرا مورد حمایت قرار دهد. در مناطق تحت حکومت چانکایشک عده قلیلی از افراد قشراهای فوقانی خرده بورژوازی و بورژوازی متوسط - عناصر دست راست این قشها - دارای گرایش‌های سیاسی ارتجاعی بوده و با اشاعه تصورات واهی نسبت به امپریالیسم آمریکا و دارودسته مرتعج چانکایشک علیه انقلاب دموکراتیک خلق قد علم می‌کنند. ما بمحض مشاهده نفوذ این گرایش‌های ارتجاعی در میان توده‌ها باید با عربان ساختن ماهیت واقعی آنان در پرایر توده‌ها

تفوّذ سیاسی آنها را در میان مردم خشی کرده و توده‌ها را از بند آن نجات دهیم. ولی حملات سیاسی و نابودی اقتصادی دو موضوع کاملاً گوناگونند؛ این خطأ خواهد بود اگر ما این دو را باهم مخلوط کنیم. انقلاب دموکراتیک نوین تنها فنودالیسم و سرمایه‌داری انحصاری — طبقه مالکین و بورژوازی بوروکراتیک (بورژوازی بزرگ) — را از میان بر میدارد، ولی هدفش از میان برداشتن سرمایه‌داری بطور اعم و قشرهای فوقانی خرده بورژوازی و بورژوازی متوسط نیست. بعلت عقب مانده‌گی اقتصاد چین، حتی پس از پیروزی انقلاب در سراسر کشور نیز وجود یک بخش کاپیتالیستی اقتصاد ملی متعلق به قشر فوقانی خرده بورژوازی و بورژوازی متوسط برای یک مدت طولانی هنوز مجاز خواهد بود و بعلاوه طبق اصل تقسیم کار اقتصاد ملی، رشد و توسعه معین کلیه آن عناصر بخش کاپیتالیستی که بنفع اقتصاد ملی است، لزومی خواهد بود؛ این بخش کاپیتالیستی جزو لاینفلک اقتصاد ملی خواهد بود. قشر فوقانی خرده بورژوازی که در اینجا بدآن اشاره شد، صاحبان مؤسسات کوچک صنعتی و بازرگانی هستند که کارگر و یا فروشنده اجیر میکنند. علاوه بر این، عده زیادی از پیشه‌وران مستقل و تجار خرده پا هم وجود دارند که نه کارگری اجیر میکنند و نه فروشنده‌ای، و بدینه است که باید آنها را مورد حمایت کامل قرار داد. پس از پیروزی انقلاب در سراسر کشور، مؤسسات دولتی بزرگ که از بورژوازی بوروکراتیک گرفته شده‌اند و بر تمام رشته‌های حیاتی اقتصاد ملی ناظرت میکنند، بمالکیت دولت دموکراتیک نوین در خواهند آمد؛ بعلاوه، یک اقتصاد کشاورزی آزاد از فنودالیسم وجود خواهد داشت که هر چند برای مدتی طولانی اساساً بطور پراکنده و منفرد اداره خواهد شد، ولی در آینده بتدریج بسوی

کثیراتیوه شدن خواهد رفت . در چنین شرایطی ، موجودیت و رشد این بخش از سرمایه‌داری کوچک و متوسط هیچگونه خطری ندارد . در سورد اقتصاد دهقانان نو بر فره که الزاماً بعد از اصلاحات ارضی در روستاها پدیده می‌آید ، نیز اصل فوق صادق است . و بهبود چوچه نباید آن سیاست چپ افراطی نادرست را نسبت به بخش اقتصادی قشر فوقانی خردۀ بورژوازی و بورژوازی متوسط تکرار کنیم که حزب ما در دوره ۱۹۳۱ - ۱۹۳۴ در پیش گرفته بود (مانند تقاضاهای بیمورد بنفع کارگران ؛ مالیات بر درآمد پیش از حد ؛ تجاوز به منافع صاحبان صنایع و بازرگانان در جریان اجرای اصلاحات ارضی ؛ و اتخاذ سیاست کوتنه‌نظرانه و یکجانبه برای باصطلاح "رفاه زحمتکشان" بعض اتخاذ سیاستی جهت رشد و توسعه تولید ، اعتدالی اقتصاد ، توجه کردن به منافع عمومی و خصوصی و تأمین منافع کار و سرمایه) . مسلم است که تکرار این اشتباہات به منافع توده‌های زحمتکش و همچنین به منافع دولت دموکراتیک نوین زیان می‌رساند . یکی از مواد برنامه قانون ارضی چین می‌گوید : " دارائی و اموال و فعالیت قانونی صاحبان صنایع و بازرگانان باید از تجاوز مخصوص بمانند . " در اینجا مقصود از صاحبان صنایع و بازرگانان تمام پیشه‌وران مستقل و تجار کوچک و همچنین کلیه سرمایه‌داران کوچک و متوسط است . بطور کلی ، ترکیب اقتصاد چین نوین بدینقرار خواهد بود : ۱ - اقتصاد دولتی بمعابده بخش رهبری کننده ؛ ۲ - اقتصاد کشاورزی که بتدربیح از شکل انفرادی به شکل کلکتیو رشد می‌باید ؛ ۳ - بخش پیشه‌وران مستقل و تجار کوچک و همچنین اقتصاد سرمایه‌داری شخصی کوچک و متوسط . اینها همه در مجموع تشکیل دهنده اقتصاد ملی دموکراتیک نوین هستند . اما اصول هدایت کننده در اقتصاد ملی دموکراتیک

نوین پاید مستقیماً به هدف عمومی دایر بر رشد و توسعه تولید، اعتلای اقتصاد، توجه کردن به منافع عمومی و خصوصی و تأمین منافع کار و سرمایه خدمت کند. هر گونه رهنمود، سیاست و تدبیر دیگری که مغایر این هدف عمومی باشد، نادرست است.

▼

ارتش آزادیبخش توده‌ای در اکتبر سال ۱۹۴۷، مانیفسٹی انتشار داد که در قسمتی از آن گفته می‌شود:

متحده ساختن کلیه طبقات ستمکش — کارگران، دهقانان، مربازان، روشنفکران و بازرگانان —، کلیه سازمانهای توده‌ای، کلیه احزاب دموکراتیک، کلیه اقلیت‌های ملی، کلیه مهاجرین چینی و سایر میهن‌پرستان؛ تشکیل جبهه متحده ملی؛ سرنگون ساختن حکومت دیکتاتوری چانکایشک و تشکیل دولت دموکراتیک ائتلاف. این برنامه سیاسی اساسی ارتش آزادیبخش توده‌ای و حزب کمونیست چین است. ظاهراً چنین به نظر میرسد که اکنون جبهه متحده ملی انقلابی ما در قیاس با دوره جنگ مقاومت ضد ژاپنی کوچک‌تر شده است. ولی در حقیقت درست در مرحله کنونی، پس از آنکه چانکایشک منافع ملی را تسليم امپریالیسم آمریکا نمود و جنگ ضد خلقی داخلی را در مراسر کشور بر پا ساخت، و پس از آنکه جنابات و تبعکاریهای امپریالیستهای آمریکا و دارودسته حاکم مرتاجع چانکایشک در برایر خلق چین کاملآ افشاء گردیده‌اند، جبهه متحده ملی ما واقعاً وسعت پیدا کرده است. چانکایشک و گومیندان در دوران جنگ مقاومت ضد ژاپنی هنوز

تفوذ و اعتبار خود را در میان مردم چین کاملاً از دست نداده بود و هنوز برای گمراه کردن خلق چین امکانات بسیاری در اختیار داشت. ولی در حال حاضر وضع دیگر تغییر یافته است و اعمال آنان که نشانده‌هند کذب گفتارشان است، آنها را از توده‌های مردم بکلی جدا ساخته و به انفراد مطلق کشانده است. حزب کمونیست چین، عکس گومیندان، نه تنها در مناطق آزادشده از اعتماد کامل توده‌های وسیع مردم برخوردار است، بلکه سورد پشتیبانی توده‌های وسیع مردم مناطق و شهرهای بزرگ تحت حکومت گومیندان نیز واقع شده است. اگر در سال ۱۹۴۶ در مناطق تحت حکومت چانکایشک هنوز بخشی از روشنفکران قشر فوقانی خردۀ بورژوازی و بورژوازی متوسط امیدی بیک باصطلاح "راه سوم" (۸) داشته بودند، اکنون دیگر این امید نقش برآب شده است. حزب ما بعلت اتخاذ یک سیاست ارضی کامل از پشتیبانی صمیمی توده‌های دهقانی بمراتب وسیعتر از دوران جنگ مقاومت ضد ژاپنی برخوردار است. تجاوز امپریالیسم آمریکا، مظالم چانکایشک و سیاست صحیح حزب ما در راه حفظ قاطع منافع توده‌های مردم سبب شده است که حزب ما در مناطق تحت حکومت گومیندان از همدردی و علاقه توده‌های وسیع طبقه کارگر، طبقه دهقان، خردۀ بورژوازی شهری و بورژوازی متوسط برخوردار شود. توده‌های مردم بعلت وجود گرسنگی، ستم میاسی و جنگ داخلی ضد خلقی چانکایشک که تمام امکانات زندگی را بروی آنها بسته است، پیگیرانه عليه امپریالیسم آمریکا و حکومت ارتقابی چانکایشک به مبارزه برسیغیرزند؛ و شعارهای اساسی خود را عليه گرسنگی، عليه ستمگری، عليه جنگ داخلی، عليه مداخله ایالات متحده آمریکا در امور داخلی چین متوجه می‌سازند. آگاهی آنها چه در دوران

قبل از جنگ مقاومت ضد ژاپنی و چه در اثنای جنگ و چه بعد از تسلیم ژاپن، هیچگاه به درجه امروزی نرسیده بود. بدین لحاظ است که ما میگوئیم امروز جبهه متحده انقلابی دموکراتیک نوین وسیعتر و مستعکمتر از هر زمان دیگر گردیده است. این واقعیت فقط در نتیجه سیاست ما در روستاها و شهرها بوجود نیامده است، بلکه به اوپراین عمومی سیاسی یعنی به پیروزی ارتش آزادیبخش توده‌ای، گذار واحدهای نظامی چانکایشک از تعرض به دفاع و گذار ارتش آزادیبخش توده‌ای از دفاع به تعرض و همچنین اوج جدید انقلاب چین نیز مستقیماً مربوط است. اکنون مردم بچشم خود می‌بینند که اضمحلال رژیم چانکایشک امری اجتناب‌ناپذیر است و از این‌رو تمام امید خود را به حزب کمونیست چین و ارتش آزادیبخش توده‌ای می‌بنندند، و این امری طبیعی است. پیروزی انقلاب دموکراتیک نوین در چین بدون وجود وسیعترین جبهه متحده اکثریت قاطع مردم کشور امکان‌پذیر نیست. بعلاوه، این جبهه متحده باید تحت رهبری استوار حزب کمونیست چین قرار گیرد. بدون رهبری استوار حزب کمونیست چین هیچ جبهه متحده انقلابی قادر به کسب پیروزی نیست. در سال ۱۹۲۷، هنگامیکه لشکرکشی بشمال به نقطه اوج خود رسیده بود، تسلیم طلبان در دستگاه رهبری حزب ما داوطلبانه از رهبری توده‌های دهقانی، خردۀ بورژوازی شهری و بورژوازی متوسط و بخصوص از رهبری نیروهای مسلح دست کشیدند و بدینترتیب انقلاب را دستخوش شکست ساختند. در دوران جنگ مقاومت ضد ژاپنی حزب ما علیه نظراتی نظیر اینگونه نظرات تسلیم طلبانه مبارزه کرد، یعنی علیه نظرات کسانیکه نسبت به سیاست ضد خلقی گویندان گذشت می‌کردند، به گویندان بیشتر از توده‌های خلق اعتماد داشتند، به سیچ بی‌پروای

توده‌ها برای مبارزه و به توسعه مناطق آزادشده و افزایش نیروهای مسلح خلق در مناطق اشغالی ژاپنیها جرأت نمیکردند و رهبری جنگ مقاومت خد ژاپنی را بدست گومیندان میسپردند. حزب ما علیه این نظرات پوییله و سست پایه که مغایر اصول مارکسیسم - لنینیسم میباشد، قاطعانه مبارزه کرد و مشی سیاسی "توسعه نیروهای مترقی، جلب نیروهای بیناییشی و متفرد ساختن نیروهای سرخخت" را بطور قطع اجرا نمود و با قطعیت تمام مناطق آزادشده و ارتش آزادیخش توده‌ای را بسط و توسعه داد. این امر نه تنها پیروزی حزب ما را بر امپریالیسم ژاپن هنگام تعjaوزش تأمین کرد، بلکه تضمین نمود که حزب ما بتواند در دوران پس از تسليم ژاپن، یعنی هنگامیکه چانکایشک به جنگ خد انقلابی دست زد، با موقیت و بدون تلفات در راه جنگ انقلابی خلق علیه جنگ خد انقلابی چانکایشک قدم گذارد و در مدت کوتاهی پیروزیهای عظیمی کسب کند. کلیه رفقاء حزبی باید این درس‌های تاریخی را همواره بخاطر داشته باشند.

۸

دارودسته مرجعین چانکایشک که در سال ۱۹۴۶، جنگ داخلی خد خلقی را در سراسر کشور برباکرده‌اند، بدین علت جرأت اقدام بیک چنین ماجراجوئی جنگی را یافتد که علاوه بر اتكاء به قدرت برتر نظامی خود، بطور عمدی به امپریالیسم آمریکا که بمب اتمی در اختیار دارد و به تصور آنها "فوق العاده مقتدر" و "شکست ناپذیر" است، تکیه نمیکردند. آنها از یک طرف گمان میکردند که امپریالیسم آمریکا میتواند بطور مستمر

احتیاجات نظامی و مالی آنها را برطرف سازد؛ و از طرف دیگر با گستاخی تمام به تبلیغ درباره "ناگزیری جنگ بین ایالات متحده آمریکا و اتحاد شوروی" و "ناگزیری سومین جنگ جهانی" میپرداختند. بعد از جنگ جهانی دوم وجه مشترک کلیه نیروهای ارتعاعی جهان را بد چنین وابستگی نسبت به امپریالیسم آمریکا تشکیل میدهد. این منعکس کننده ضربات سختی است که در جنگ جهانی دوم بر سرمایه‌داری جهانی وارد آمده و همچنین نمودار ترس و وحشت و ضعف و عدم اطمینان نیروهای ارتعاعی کلیه کشورها و تعجب‌بخش قدرت نیروهای انقلابی جهان است - این عوامل همگی باعث می‌شوند که مرتعین همه کشورها در برابر خود راه دیگری بجز اتكاء به کمک امپریالیسم آمریکا نباشند. ولی آیا امپریالیسم آمریکا بعد از جنگ جهانی دوم واقعاً آنقدر مقندر شده است که چانکایشک و مرتعین کشورهای مختلف تصویر می‌کنند؟ آیا امپریالیسم آمریکا واقعاً قادر به تأمین سنتمر احتیاجات چانکایشک و مرتعین کشورهای مختلف است؟ خیر، بهبیچه‌وجه. قدرت اقتصادی امپریالیسم آمریکا که در اثنای جنگ جهانی دوم رشد یافته بود، با بی‌ثباتی و انقباض دائمی بازارهای داخلی و خارجی مواجه شده‌است و انقباض آنی این بازارها ناگزیر موجب انفجار بحران اقتصادی خواهد گردید. پیشرفت و ترقی ایالات متحده آمریکا در طول جنگ فقط پدیده‌ای موقتی است. قدرت ایالات متحده آمریکا نیز پدیده‌ای فقط سطحی و گذراست. تضادهای حل نشدنی داخلی و خارجی، چون کوه آتش‌نشان، امپریالیسم آمریکا را همه روزه سورد تهدید قرار میدهند. امپریالیسم آمریکا درست بر قله این کوه آتش‌نشان نشسته است. این اوپرای و احوالی است که امپریالیستهای آمریکا را به تدوین نقشه اسارت جهان

واداشته است . آنها چون درندگان به اروپا و آسیا و سایر نقاط جهان یورش میبرند و با تجمع نیروهای ارتجاعی کشورهای مختلف — این تفاله‌های مورد تنفر خلقها — و با مشکل ساختن اردوگاه امپریالیستی و ضد دموکراتیک که علیه کلیه نیروهای دموکراتیک و در رأس آنها اتحاد شوروی متوجه است ، به تدارک جنگ می‌پردازند بامید اینکه شاید در آینده دور روزی موفق به برافروختن آتش سوین جنگ جهانی جهت نابودی نیروهای دموکراتیک گردند . این نقشه‌ای جنونآمیز است . نیروهای دموکراتیک جهان موظف به عقیم گذاشتن این نقشه هستند و سلماً هم بدان قادر خواهند بود . قدرت اردوگاه ضد امپریالیستی جهان بر قدرت اردوگاه امپریالیستی پیشی جسته است . اکنون این ما هستیم که برتری یافته‌ایم ، نه دشمن . اردوگاه ضد امپریالیستی و در رأس آن اتحاد شوروی ، دیگر تشکیل یافته است . اتحاد شوروی سوسیالیستی که عاری از بعران است و در راه رشد و ترقی سیر میکند ، از پشتیبانی و علاقه توده‌های وسیع مردم جهان برخوردار است و قدرتش بر قدرت آمریکای امپریالیستی که مورد تهدید جدی بعران قرار گرفته ، رو به اضمحلال نهاده و با مخالفت توده‌های وسیع مردم جهان رویروگشته است ، تفوق جسته است . کشورهای دموکراتیک توده‌ای اروپا استحکام درونی میابند و با یکدیگر متحد میشوند . در کشورهای سراسیداری اروپا نیروهای ضد امپریالیستی به پیشاهنگی خلقهای فرانسه و ایتالیا بسط و توسعه میابند . در ایالات متحده آمریکا نیروهای دموکراتیک خلق روز بروز نیرومندتر میگردند . خلقهای آمریکای لاتین نیز دیگر برده مطیع امپریالیسم آمریکا نیستند . سراسر آسیا را جنبش عظیم آزادیبخش ملی فرا گرفته است . کلیه نیروهای اردوگاه ضد امپریالیستی در اتحاد با یکدیگر

به پیش گام برمیدارند. احزاب کمونیستی و کارگری نه کشور اروپائی به تشکیل یک بوروی اطلاعاتی اقدام کرده‌اند و به خلقهای سراسر جهان برای برخاستن علیه نقشه‌های اسارت‌آور امپریالیستی پیامی صادر کرده‌اند^(۹). این پیام به خلقهای ستمدیده سراسر جهان الهام بخشیده، سمت مبارزه آنها را روشن ساخته و اعتماد آنها را به پیروزی تقویت کرده‌است. عکس مرتजعین جهان از این پیام سخت بوحشت افتاده‌اند. در کشورهای مشرق زمین نیز کلیه نیروهای ضد امپریالیستی باید بمنظور مبارزه علیه ظلم و ستم امپریالیسم و ارتقای داخلي با یکدیگر متعدد شوند و آزادی بیش از یک سیلیارد انسانهای ستمدیده مشرق زمین را هدف مبارزه خود قرار دهند. سرنوشت ما مسلماً باید پست خودمان افتد. ما باید صفوغمانرا از هر گونه روحیه سستی و ناتوانی پاک کنیم. کلیه نظراتی که به نیروهای دشمن پربهدا داده و به نیروهای خلق کم‌بها میدهد، نادرست است. چنانچه ما همدوش کلیه نیروهای دموکراتیک جهان تمام سعی و کوشش خود را بکار بندیم، مسلماً قادر خواهیم بود نقشه‌های اسارت‌آور امپریالیستی را ختشی سازیم و از وقوع جنگ جهانی سوم جلوگیری نمائیم و طومار سلطه همه مرتजعین را بر چینیم و به صلح پایدار بشریت دست یابیم. ما بخوبی واقفیم که در راه پیشرفت ما موانع و مشکلات گوناگونی موجود است و باید آماده روبرو شدن با مقاومت سرسختانه و مبارزه ناامیدانه کلیه دشمنان داخلی و خارجی خود شویم. ولی فقط در صورت تسلط بر علم مارکسیسم - لنینیسم، اعتماد به توده‌های مردم، ایجاد وحدت فشرده با توده‌ها و رهبری آنها در شاهراه پیشرفت و ترقی، کاملاً قادر به رفع هر گونه مانع و مشکلی خواهیم شد. قدرت ما شکست‌ناپذیر است. دوران تاریخی کنونی

دورانی است که در آن سرمایه‌داری و امپریالیسم در سراسر جهان بسوی اضطراری میگراید و سوسیالیسم و دموکراسی توده‌ای در سراسر جهان بسوی پیروزی گام بر میدارد؛ طلوع شفق صبح نزدیک میشود، ما باید با تمام نیرو کوشش کنیم.

یادداشتها

۱ - درباره اینکه ارتش آزادیبخش توده‌ای چین چگونه در جبهه‌های مختلف متوالیاً به تعرض روی آورد و دامنه نبرد را به مناطق تحت حکومت گومیندان کشاند، رجوع کنید به «درباره پیروزی بزرگ در شمال غربی و جنبش طراز نوین برای تربیت ایدئولوژیک در ارتش آزادیبخش»، یادداشت ۲، جلد حاضر.

۲ - لیو جی رئیس اداره استقرار نظام و آرامش در چن جو (از استان خه فان) بعلت شکستی که در سپتامبر ۱۹۴۶ در نبرد دین تائو (جنوب غربی شان دون) متحمل شد، در نوامبر ۱۹۴۶ از کار برکنار گردید. سیوه یوه رئیس اداره استقرار نظام و آرامش در سیو جو (از استان جیان سو) نیز بعلت شکستهای سختی که قوای نظامی تحت فرماندهی وی در نبرد شمال سو سیان (از استان جیان سو) در دسامبر ۱۹۴۶ و در نبرد جنوب شان دون در ژانویه ۱۹۴۷ و در نبرد لای او (شان دون مرکزی) در فوریه ۱۹۴۷ متتحمل شده بود، در مارس ۱۹۴۷ از مقام خود معزول گردید. او چی وی معاون آن اداره هم بعلت شکست در نبرد شمال سو سیان (بتاریخ دسامبر ۱۹۴۶)، در مارس ۱۹۴۷ از شغل خود منفصل شد. تان نن یوه فرمانده ارتش اول گومیندان بعلت نابود شدن لشگر ۷۴ جدید گومیندان (در ماه مه سال ۱۹۴۷) در نبرد مون لیان گو (جنوب شان دون) در ژوئن ۱۹۴۷ تغییر مقام یافت. وان جون لیان فرمانده ارتش چهارم گومیندان در ماه اوت ۱۹۴۷ بعلت شکست در نبرد جنوب غربی شان دون (در ماه ژوئیه) از خدمت معزول گردید. دویو مین فرمانده ستاد کل امنیت در شمال شرقی و سیون شی هری رئیس ستاد کل ژنرالیسم در شمال شرقی بعلت اینکه ارتش آزادیبخش توده‌ای طی تعرض تابستانی خود در ماه ژوئن ۱۹۴۷ در شمال شرقی شکستهای

خورد کنده‌ای به آنها وارد آورده بود ، از کار برکنار گشتند . سون لیان جون فرمانده منطقه جنگی شماره ۱۱ گومیندان بریاست اداره استقرار نظم و آرامش در بانو دین (از استان حه به) تنزل مقام یافت ، زیرا در نبرد چینگ - تسان و نبرد سیو شوی واقع در شمال بانو دین در ماه ژوئن ۱۹۴۷ شکست خورده بود . چن پن رئیس ستاد کل چانکایشک نیز در اوت ۱۹۴۷ به حکمرانی استانهای شمال شرقی تنزل رتبه یافت ، زیرا در تمام نبردهای تخت فرماندهی او در استان شان دون انجام یافتد ، دچار شکست گردیده بود .

۳ - این مربوط به « رهنمود درباره مسئله ارضی » است که از طرف کمیته مرکزی حزب کمونیست چین در چهارم ماه مه ۱۹۴۶ انتشار یافته‌است . مراجعه شود به « ترازنامه سه ماهه » یادداشت ۴ ، جلد حاضر .

۴ - کنفرانس ارضی سرتاسری کشور حزب کمونیست چین در سپتامبر ۱۹۴۷ در دهکده سی بای پوه واقع در شهرستان پین شان از استان حه به تشکیل گردید . « برنامه قانون ارضی چین » که در تاریخ ۱۳ سپتامبر بتصویب کنفرانس رسیده بود ، از طرف کمیته مرکزی حزب کمونیست چین در ۱۰ اکتبر ۱۹۴۷ انتشار یافت . در این قانون مواد ذیل قید شده‌است :

الناء سیستم استماری فتووالی و نیمه فتووالی ارضی واستقرار سیستم زمین از آن کشتکار ؛

مصادره تمام زمینهای مالکین و دولت در روستاهای از طرف اتحادیه‌های دهقانی محل و تقسیم یکسان آنها بضمیمه تمام زمینهای دیگر بین همه اهالی روستاهای صرفنظر از جنس و سن آنها ؛

ضبط حیوانات بارکش ، ابزارهای کشاورزی ، مساکن ، غله و بقیه ثروت و دارائی مالکین از طرف اتحادیه‌های دهقانی دهکده‌ها ، مصادره مازاد مال و ثروت دهقانان مرغه و تقسیم آنها بین دهقانان و سایر مردم فقیر و محتاج و تخصیص سهمیه مساوی به مالکین .

برنامه قانون ارضی اصل « مصادره زمینهای مالکین و تقسیم آنها بین دهقانان » را در « رهنمود چهارم مه » سال ۱۹۴۶ تأیید میکند و علاوه بر این تقاضاً موجود در آن دستورات را دایر بر توجه زیاد از حد به بعضی از مالکین ، اصلاح مینماید .

۵ - در عمل تغییرات چندی در طرز تقسیم یکسان زمین طبق « برنامه قانون ارضی چین » صورت گرفت . در فوریه ۱۹۴۸ کمیته مرکزی حزب کمونیست چین در « دستورات درباره اجرای اصلاحات ارضی و تعیین حزب در مناطق قدیم

و نسبتاً قدیم، تصریح نمود که در این مناطق که سیستم فتووالی دیگر واژگون گردیده است، اختیاری به تقسیم مجدد زمین نیست، بلکه در صورت لزوم باید به دهقانان فقیر و دهقانان مزدور که هنوز بطور کامل از قید یوگ فتووالی خلاص نشده‌اند، مقداری زمین و سایر وسائل تولید داده شود که از محل ضبط زمین و وسائل تولید اغافی وبا هرگز بتر دیگران تأمین می‌شود. بعلاوه باید به دهقانان میانه حال انجازه مالکیت زمین بیشتری از آنچه دهقانان فقیر بطور متوسط دارا هستند، داده شود. در مناطقی که سیستم فتووالی هنوز موجود است، تقسیم یکسان بطور عمدی به زمینها و دارائی وثروت مالکین و مازاد زمینها وثروت دهقانان مرغه قدیمی محدود می‌شود. در تمام این مناطق مصادره مازاد زمین دهقانان میانه حال و دهقانان مرغه نوین بمنتظر تنظیم تقسیم یکسان تنها در صورت لزوم وبا موافقت صاحب ملک انجام می‌باید، در جریان اصلاحات ارضی در مناطق تازه آزادشده از دهقانان میانه حال زمینی گرفته نمی‌شود.

۶ - مسئله دهقانان مرغه در جریان اصلاحات ارضی مسئله ویژه‌ای بود که از شرایط مشخص تاریخی و اقتصادی چین سرچشمه می‌گرفت. دهقانان مرغه چین از دو چنیه یا دهقانان مرغه بسیاری از کشورهای سرمایه‌داری متفاوتند: آنها بطور کل و باندازه زیاد دارای خصلت استثماری فتووالی و نیمه فتووالی بودند و بعلاوه این اقتصاد دهقانی مرغه در اقتصاد کشاورزی کشور موضع چندان مهمی را اشغال نمی‌کرد. توده‌های وسیع دهقانان فقیر و دهقانان مزدور در مبارزه علیه استثمار فتووالی طبقه مالکین چین خواستار برآنداختن استثمار فتووالی و نیمه فتووالی دهقانان مرغه نیز بودند. سیاست حزب کمونیست چین در طول جنگ آزادیبخش عبارت بود از مصادره مازاد زمین وثروت دهقانان مرغه برای تقسیم بین دهقانان بمنتظر تأمین خواست توده‌های دهقانان فقیر و دهقانان مزدور، و این خود وسیله‌ای بود که پیروزی در جنگ آزادیبخش توده‌ای را تضمین می‌کرد. در ماه فوریه سال ۱۹۴۸، وقتیکه مبارزه به فرجام ظفر نمود خود نزدیک می‌شد، کمیته مرکزی حزب کمونیست چین رهنمودهای نوینی برای اصلاحات ارضی در مناطق تازه آزاد شده اتخاذ کرد که می‌بایستی در دو مرحله اجرا شوند: مرحله اول دهقانان مرغه را بیطرف می‌ساخت و ضربه اصلی را بر مالکین و بخصوص بر مالکین بزرگ متمن‌کر می‌ساخت؛ در مرحله دوم زمینهای مالکین و همینطور زمینهای که دهقانان مرغه اجاره می‌گردند و مازاد زمینهای آنها تقسیم می‌شد، ولی در این مرحله نیز طرز برجورد با دهقانان مرغه با مالکین تفاوت داشت (مراجعه شود به «نکات اساسی درباره اصلاحات ارضی

در مناطق آزادشده جدید »، جلد حاضر) . پس از تشکیل جمهوری توده‌ای چین ، دولت توده‌ای مرکزی در ماه ژوئن سال ۱۹۵۰ قانونی درباره اصلاحات اراضی بتصویب رسانید که در آن تصریح می‌شود تنها زمینهای که دهقانان مرغه در اجاره دارند ، بطور قسمتی و یا کاملاً مصادره می‌شوند ، در حالیکه از بقیه املاک و ثروت آنان محافظت خواهد شد . در مرحله آتی انقلاب سوسیالیستی اقتصاد دهقانی مرغه با تعمیق جنبش برای کثوپراتیوه کردن اقتصاد کشاورزی و رشد اقتصادی روستائی از میان رفت .

۷ - این بعنای آنکه کمیت و کیفیت زمینهای یک خانواده دهقان مرغه بطور متوسط بیشتر و بهتر از یک خانواده دهقان فقیر بوده است . در مقیاس کشوری مالکیت بر وسائل تولید از طرف دهقانان مرغه و کمیت تولیدات کشاورزی آنها ناچیز بود . اقتصاد دهقانی مرغه موضع مهمی در اقتصاد کشاورزی چین اشغال نمیکرد .

۸ - بعضی از شخصیتهای دموکراتیک در اوایل جنگ آزادیبخش توده‌ای گمان میکردند که میتوانند بجز دیکتاتوری مالکین بزرگ و بورژوازی بزرگ برهبری گومیندان و بجز دیکتاتوری دموکراتیک خلق برهبری حزب کمونیست چین ، راه باصطلاح سومی بجوینند . ولی این راه در واقع هیچ چیز دیگری بجز راه دیکتاتوری بورژوازی طبق الگوی انگلستان و آمریکا نبود .

۹ - در سپتامبر ۱۹۴۷ بوروی اطلاعاتی احزاب کمونیستی و کارگری در کنفرانس ورشو تشکیل گردید که در آن نمایندگان احزاب کمونیستی و کارگری بلغارستان ، رومانی ، مجارستان ، لهستان ، اتحاد شوروی ، فرانسه ، چکسلواکی ، ایتالیا و یوگوسلاوی شرکت داشتند . چندی بعد ، در کنفرانسی که در ماه ژوئن ۱۹۴۸ در رومانی تشکیل یافت ، بورو ، حزب کمونیست یوگوسلاوی را که بر نظرات ضد مارکسیستی - لینینیستی خود پافشاری میکرد و موضع خصمانه‌ای نسبت به اتحاد شوروی و اردوگاه سوسیالیستی اتخاذ کرده بود ، اخراج نمود . پیامی که بوروی اطلاعاتی به خلقهای سراسر جهان جهت مبارزه علیه نقشه‌های اسارت‌آور امپریالیستی فرستاده بود و در اینجا مورد اشاره رفیق مائو ته دون قرار گرفته ، « اعلامیه درباره اوضاع بین‌المللی » بوده است که از طرف بوروی اطلاعاتی در نشست سپتامبر ۱۹۴۷ خود بتصویب رسیده است .

در باره برقراری سیستم گزارش دهی

(۷ ژانویه ۱۹۴۸)

بمنظور اینکه اطلاعات بموقع به کمیته مرکزی پرسد تا وی بتواند کلیه مناطق را ، خواه پیش از اقدام و خواه پس از آن ، در اجتناب از خطاهای پایا در کاهش تعداد آنها یاری دهد و باین طریق پیروزی‌های باز هم بزرگتری در جنگ انقلابی بدست آید از احوال پیش از سیستم گزارش دهی برقرار میشود که چنین است :

۱ - دیر هر بورو و هر سویوروی کمیته مرکزی باید هر دو ماه یک گزارش عمومی به کمیته مرکزی و صدر آن تسلیم کند (که بوسیله خود او تنظیم شده باشد نه بوسیله معاونانش) . گزارش مذکور برای هر منطقه باید شامل باشد بر فعالیت در زمینه‌های نظامی ، سیاسی ، اصلاحات ارضی ، تعکیم حزب ، اقتصاد ، تبلیغات و فرهنگ ، مسائل

وهنود برای حزب که بوسیله رفیق مائو تنه دون بنام کمیته مرکزی حزب کمونیست چین تنظیم شده است . سیستم گزارش دهی که در این رهنود مقرر گردیده نشانه آن بود که مبارزه متادی کمیته مرکزی ، در حراست جازمانه مرکزیت دموکراتیک و جلوگیری از گرایش به بیانصباطی و آنانارشیسم در شرایط تازه توسعه یافته است . این مسئله در آن موقع اهمیتی خاص داشت زیرا که در وضعيت

و گرایش‌هائی که در این فعالیت‌ها بظهور رسیده و شیوه‌هائی که برای حل آنها بکار رفته است. هر گزارش محدود خواهد بود به قریب هزار کلمه، و جز در موارد خاص نباید از دو هزار کلمه تعاظز کند. اگر کلیه مسائل در يك گزارش نگنجد دو گزارش نوشته خواهد شد. و یا اینکه گزارش نخستین فقط شامل بخشی از مسائل خواهد بود و از سایر مسائل باختصار یاد خواهد کرد و گزارش بعدی بطور عمد شامل مسائل اخیر خواهد بود و از مسائل نخستین باختصار خواهد گذشت.

گزارش عمومی باید منحصر به مطالب اساسی باشد و با مبکی منسجم نگاشته شود. گزارش عمومی، مسائل و یا نکات مورد اختلاف را متذکر خواهد شد. این گزارش باید در ده روزه اول هر يك از ماههای فرد (۱) نوشته و بوسیله تلگراف ارسال گردد. اینست گزارش منظم و درخواست راهنمائی که دیپر هر بورو و یا سوبورو شخصاً موظف است به کمیته مرکزی و صدر آن تسلیم کند. هر گاه دیپر برای رهبری عملیات نظامی بجهیه رفته باشد باید علاوه بر گزارش‌هائی که شخصاً میدهد دیپر موقت و یا معاون خود را موظف گرداند که گزارش‌هائی درباره فعالیت‌های پشت جبهه تنظیم نمایند. گزارش‌ها و درخواست‌های

انقلابی پیشرفت‌های علیمی روی داده بود: بسیاری از مناطق آزاد شده بهم پیوند یافته و منطقه واحدی بوجود آورده بودند، بسیاری از شهرها آزاد شده و یا تزدیک به آزاد شدن بودند، ارتش آزادیبخش توده‌ای باز هم بیشتر جنبه ارتش منظم یافته بود، جنگ آزادیبخش توده‌ای باز هم بیشتر بصورت جنگ منظم در آمده بود، و پیروزی در مقیاس سراسر کشور به چشم می‌خورد. این وضعیت ایجاب می‌کرد که حزب هرگونه بیانضباطی یا آنارشی را در درون خویش و در ارتش

راهنمانی که بوروها و سوبوروها در موقع مختلف مانند سابق به کمیته مرکزی تسلیم خواهند کرد مشمول تصمیمات بالا نمیشود.

ما این سیستم گزارش دهی در باره سیاست حزب را، این گزارش‌های عمومی منظم و درخواست‌های راهنمائی را مقرر داشتیم زیرا که از کنگره هفتم حزب تا امروز هنوز بعضی (و فقط بعضی) از رفای بوروها و سوبوروها ضرورت و اهمیت گزارش دهی به کمیته مرکزی و درخواست راهنمائی از او را خواه پیش از اقدام و خواه پس از آن، در نیافته‌اند و فقط در باره سائل تکنیکی به ارسال گزارش و درخواست راهنمائی دست میزنند. نتیجه این شد که چون کمیته مرکزی در باره فعالیت‌ها و اقدامات سیاسی مهی که آنها بعمل آورده بودند (صحبت بر سر فعالیت‌ها و اقدامات سیاسی که در درجه دوم اهمیت‌اند و یا جنبه تکنیکی دارند نیست) روشن نبود و یا باندازه کافی روشن نبود مواردی پیش آمد که اصلاح آنها امکان نداشت و یا دشوار بود و نیز مواردی پیش آمد که بعده صدمه زد و حال آنکه اصلاح آنها امکان‌پذیر بود. بر عکس، بوروها و سوبوروهایی که قبل راهنمائی خواسته و پس از هر اقدام گزارش داده‌اند از این گونه صدمات بر کنار مانده و یا از آنها کاسته‌اند. از

بسربعد از میان یرداد و هر قدرتی را که تمرکزش ضروری و ممکن بود در دست کمیته مرکزی متمرکز گرداند. برقراری سیستم اکد گزارش دهی، اقدام مهی بود که از طرف حزب برای نیل باین هدف اتخاذ شد. در این باره همچنین مراجعت شود به «کار اصلاحات ارضی و تعکیم حزب در ۱۹۴۸»، بخش ۶، و «بخشنامه کمیته مرکزی حزب کمونیست چین درباره جلسه سپتامبر»، ماده ۴، جلد حاضر.

امسال باید ارگانهای رهبری حزب در کلیه مدارج این رسم معیوب را که پیش از هر اقدام از مقامات بالاتر راهنمائی نخواهند و پس از هر اقدام بآنها گزارش ندهند ترک گویند. بوروها و سوبوروها که ارگانهای هستند که بوسیله کمیته مرکزی منصوب شده و وظایف محله از طرف کمیته مرکزی را بنام وی بموقع اجرا میگذارند باید نزدیکترین تماس را با کمیته مرکزی حفظ کنند. همچنین کمیته‌های ایالتی یا منطقه‌ای حزب باید با بوروها و سوبوروهای کمیته مرکزی تماس نزدیک داشته باشند. اینک که انقلاب بمرحله نوینی از اعتلا رسیده است کاملاً ضروری است که این تماس‌ها تقویت شود.

۲ - رفای رهبر ارتش‌های صحرائی و مناطق نظامی علاوه بر اینکه در موقع ضروری به تسليم گزارش‌ها و درخواستهای راهنمائی در باره اصول عملیات میپردازند و علاوه بر اینکه طبق ترتیب سابق به گزارش‌های ماهیانه درباره پیروزی‌ها در نبرد، تلفات افراد و صرف مصالح و درباره قدرت واقعی سپاهیان خوش مبادرت میجویند از امسال باید هر دو ماه گزارش عمومی درباره سیاست حزب و نیز درخواست راهنمائی تنظیم کنند. این گزارش‌ها و درخواستهای راهنمائی بویژه راجع خواهد بود به انصباط سپاهیان، شرایط زندگی آنها، روحیه فرماندهان و جنگجویان، انحرافاتی که در صفوف آنان روی داده و شیوه‌هایی که برای اصلاح آنها بکار رفته است، جلو رفتن یا عقب رفتن تکنیک و تاکتیک، نقاط قوت و نقاط ضعف نیروهای دشمن و حالت روحی آنها، کار سیاسی ارتش ما، اجرای سیاست ارضی، سیاست در شهرها و سیاست نسبت با سیران جنگ، شیوه‌های اصلاح انحرافاتی که در این زمینه‌ها پیش آمده است، روابط میان ارتش و خلق و همچنین گرایش‌های

قشرهای مختلف اهالی . طول این گزارش‌ها ، طرز تنظیم آنها و موقع ارسال آنها همان باید باشد که در مورد گزارش‌های بوروها و سوبوروهای کمیته مرکزی ذکر شد . هر گاه در موقعیکه گزارش باید ارسال شود (یعنی در ده روزه اول هر یک از ماههای فرد) نبردهای شدیدی در جریان باشد میتوان ارسال آن را چند روز به جلو یا به عقب آنداخت ، اما دلائل را باید ذکر کرد . آن قسمت از گزارش که مربوط به کار سیاسی است باید بوسیله رئیس اداره سیاسی هر ارتش تنظیم شود ، بوسیله فرمانده و کمیسر سیاسی مورد بررسی و اصلاح قرار گیرد و با مضامن هر سه برسد . این گزارش‌ها به صدر کمیسیون نظامی حزب تلگراف خواهد شد . این گزارش‌های عمومی در باره سیاست حزب بهمان دلائل خواسته میشود که از بوروها و سوبوروها خواسته شده است .

یادداشت‌ها

۱ - یعنی ژانویه ، مارس ، مه ، و غیره . - مترجم

www.KetabFarsi.com

درباره بعضی مسائل مهم سیاست کنونی حزب

(۱۸ ژانویه ۱۹۴۸)

۱ - مبارزه با گرایش‌های نادرست در درون حزب

باید با پرها دادن به نیروی دشمن مبارزه کرد. شلاً ترس از اپریالیسم آمریکا؛ ترس از جنگیدن در مناطق گومیندان؛ ترس از برانداختن سیستم کمپرادور- فودال، از دست زدن به تقسیم اراضی مالکین ارضی و مصادره سرمایه بوروکراتیک؛ ترس از جنگ طولانی وغیره. آنها همه نادرست است. اپریالیسم در سراسر جهان و حکومت دارودسته ارتجاعی چانکایشک در چین پوسیده است، آینده ندارد. جا دارد که ما آنها را حقیر شماریم و ما یقین و اطمینان داریم که بر تمام دشمنان خلق چین چه داخلی و چه خارجی غلبه خواهیم کرد. اما در هر

رهنمودی برای حزب که رفیق مائو تسه دون بنام کمیته مرکزی حزب کمونیست چین آنرا نگاشته است. رجوع شود به توضیح عنوان «اوپساع کنونی و وظایف ما»، جلد حاضر.

وضع خاص و در هر مبارزه مشخص (اعم از مبارزه نظامی، سیاسی، اقتصادی یا ایدئولوژیک) ما مطلقاً نباید دشمن را حقیر بشماریم، برعکس باید او را جداً بحساب بگذاریم و همه نیروهای خود را در مبارزه بعاظر نیل به پیروزی متمرکز سازیم. از نظر کلی، از نظر استراتژی ما بدرستی خاطر نشان میکنیم که باید دشمن را حقیر شمرد اما در هیچ وضع خاص و در هیچ مسئله مشخص ما هرگز نباید او را حقیر بشماریم. اگر از نظر کلی ما به نیروی دشمن پرها دهیم و در نتیجه جرأت نکنیم او را سرنگون سازیم یا بر او پیروز گردیم ما مرتكب اشتباه اپورتونیسم راست خواهیم شد. اگر در هر وضع خاص، در هر مسئله مشخص ما با حزم و احتیاط عمل نکنیم، فن مبارزه را مطالعه و تکمیل ننمائیم، تمام نیروهای خود را در نبرد متمرکز نسازیم و نکوشیم که تمام متعددینی را که میتوانند متعدد ما باشند (دھقانان میانه حال، پیشه‌وران و کسبه مستقل، بورژوازی متوسط، دانشجویان، آموزگاران، استادان و روشنفکران بطور کلی، کارمندان بطور کلی، افراد مشاغل آزاد، متقدین روشنین) را به آرمان خود جلب نکنیم، مرتكب اشتباه اپورتونیسم "چپ" خواهیم شد.

برای مبارزه با انحرافات "چپ" و راست در درون حزب ما باید سیاست خود را بر حسب اوضاع و احوال مشخص تعیین کنیم. مثلاً هنگامی که ارتش ما به پیروزیهای نائل می‌اید باید از انحرافات "چپ" برحذر بود و هنگامیکه دچار شکست‌هایی می‌شود یا در نبردهای اندکی کامیابی بدست می‌اورد آنگاه از انحرافات راست باید برحذر بود. در کار اصلاحات ارضی ما باید در آنجا که توده‌ها هنوز واقعاً پا نخاسته‌اند، مبارزه هنوز دامنه نیافته است با انحرافات راست مبارزه کنیم و در آنجا

که توده‌ها واقعاً پا خاسته‌اند و مبارزه گسترش یافته است از انحرافات "چپ" برحذر باشیم.

۴ - بعضی مسائل مشخص سیاست ما در اصلاحات ارضی و جنبش‌های توده‌ای

۱ - باید منافع دهقانان فقیر و مزدوران کشاورزی و همچنین نقش محرك سازمانهای دهقانان فقیر را در درجه اول قرار داد. حزب ما باید اصلاحات ارضی را با دست دهقانان فقیر و مزدوران کشاورزی گسترش دهد و کاری کند که آنها در اتحادیه‌های دهقانی و ارگانهای قدرت در روستا نقش محرك بازی کنند. این نقش محرك عبارتست از تحقق اتحاد با دهقانان میانه حال برای اینکه به اشتراک عمل کنند. و نه اینکه دهقانان میانه حال را کنار بگذارند و تمام کار را بخود انحصار دهند. در مناطق آزاد شده قدیم که دهقانان میانه حال اکثریت دارند و دهقانان فقیر و مزدوران کشاورزی اقلیت دارند دهقانان میانه حال موقعیت بویژه مهمنی را اشغال می‌کنند. این شعار که می‌گوید "دهقانان فقیر و مزدوران کشاورزی کوهها و رودها را تصرف کرده و بر آنها حکومت خواهند کرد" غلط است. در روستا این دهقانان فقیر و مزدوران کشاورزی، دهقانان میانه حال و دیگر زحمتکشان هستند که متعددآ در زیر رهبری حزب کمونیست چین باید "رودها و کوهها را تصرف کرده و بر آنها حکومت نمایند" و نه فقط دهقانان فقیر و مزدوران کشاورزی. در مقیاس کشور این کارگران، دهقانان (منجمله دهقانان مرغه جدید)، پیشه‌وران و کسبه مستقل، سرمایه‌داران متوسط و کوچک که از نیروهای

اوجاعی ستم کشیله و صدمه دیلهاند ، دانشجویان ، آموزگاران ، استادان و روشنفکران بطور کلی ، افراد مشاغل آزاد ، متندین روشنین ، کارمندان بطور کلی ، اقلیت‌های ملی ستم دیده و چنی‌های ماوراء بخار هستند که همه متعددآ در زیر رهبری طبقه کارگر (از راه حزب کمونیست) باید "رودها و کوهها را تصرف کرده و بر آنها حکومت نمایند" ، نه فقط اقلیتی از مردم .

۴ - باید از هرگونه سیاست ماجراجویانه در قبال دهقانان میانه حال دوری جست . هرگونه اشتباہی در تعین تعلق طبقاتی دهقانان میانه حال و کسانی از قشرهای اجتماعی دیگر باید تصحیح شود و اموالی که بخطا تقسیم شده‌اند باید تا سرحد امکان مسترد گردند . این گرایش که دهقانان میانه حال را در صفوں نمایندگان دهقانان و در کمیته‌های اتحادیه‌های دهقانی راه نمیدهد و همچنین این گرایش که در مبارزه بخاطر اصلاحات ارضی دهقانان فقیر و مزدوران کشاورزی را در مقابل دهقانان میانه حال بیگذارد باید تصحیح شود . دهقانانی که از استمار کار دیگری درآمدی بدست می‌اورند ، هرگه این درآمد کمتر از ۲۵ درصد (یکربع) مجموع درآمد آنها باشد در زمرة دهقانان میانه حال بشمار خواهد آمد ، هرگه بیشتر از این رقم باشد در ردیف دهقانان مرغه (۱) . اراضی دهقانان میانه حال مرغه را باید بدون رضایت مالک آنها تقسیم کرد .

۵ - باید از هرگونه سیاست ماجراجویانه در قبال صنعت گران و بازرگانان متوسط و کوچک احتراز جست . سیاست حمایت و تشویق هرگونه صنعت و بازرگانی خصوصی که بسود اقتصاد ملی است و در گذشته در مناطق آزاد شده اجرا شد سیاستی است صحیح و باید آنرا همچنان دنبال

کرد . سیاست تشویق مالکین ارضی و دهقانان مرفره به اینکه فعالیت خود را در جهت صنعت و بازرگانی سوق دهنده همان سیاستی که در دوران تقلیل بهره مالکانه و نرخ مسود دنبال میشد بنویه خود صحیح است ؟ اشتباه است اگر این تغییر فعالیت را بهمایه "دگرگونی" ماهرانه‌ای قلمداد کشند ، در نتیجه با آن بمقابله برخیزند و اموالی را که بدین ترتیب بکار افتاده است مصادره و تقسیم نمایند . مؤسسات صنعتی و تجاری مالکین ارضی و دهقانان مرفره باید بطورکلی مورد حمایت واقع گردند . فقط مؤسسات صنعتی و تجاری متعلق به سرمایه بوروکراتیک یا متعلق به مستبدین محلی و ضد انقلابیون واقعی دیگر ممکن است مصادره شوند . در این مؤسسات صنعتی و تجاری مشمول مصادره ، آنهایی که سودمند بحال اقتصاد ملی بیباشند پس از آنکه بمالکیت دولت و خلق در میآیند باید کار خود را همچنان ادامه دهنند ، باید از برچیدن این مؤسسات یا بستن آنها جلوگرفت . مالیاتی که از رقم معاملات مربوط به صنعت و تجارت ، آن صنعت و تجارتی که سودمند بحال اقتصاد ملی اند برداشت میشود نباید به نرخی باشد که به رشد آنها زیان رساند . در هر مؤسسه دولتی بخاطر بھبود اداره آن ، مدیریت و سندیکا باید یک کمیته اداری مشترک ایجاد کنند بدین منظور که قیمت تولید اجناس را پائین آورند ، تولید را افزایش دهند و منافع عمومی را همراه با منافع فردی در نظر گیرند . مؤسسات سرمایه‌داری خصوصی نیز باید این شیوه را آزمایش کنند تا قیمت تولید اجناس را پائین آورند ، تولید را افزایش دهند و منافع کار و منافع سرمایه هر دو را تأمین نمایند . باید شرایط زندگی کارگران را بطرز مناسبی بھبود بخشید و در عین حال از افزایش بی‌تناسب دستمزد و استیازات احتراز جست .

۴ — باید از هرگونه سیاست ماجراجویانه در قبال دانشجویان، آموزگاران، استادان، کارمندان مخالف علمی و هنری و روشنفکران بطور کلی احتراز ورزید. تجربه جنبش‌های دانشجویی و مبارزات انقلابی در چین ثابت کرده است که آنها در اکثریت عظیم خود میتوانند در انقلاب شرکت جویند یا بیطرف بمانند؛ ضد انقلابیون سرسرخت فقط اقلیت ناچیزی را تشکیل میدهند. از اینرو حزب ما باید از هرگونه بیاحتیاطی نسبت به دانشجویان، آموزگاران، استادان، کارمندان مخالف علمی و هنری و روشنفکران بطور کلی پرهیز کند. ما باید بحسب هر مورد خاص با آنها متعدد شویم و با آنها آموزش دهیم و آنها را بکار جلب نمائیم و فقط با تعداد بسیار کمی از آنها که ضد انقلابیون سرسرختی میباشند باید آنطور که در خورد آنها است رفتاری بر اساس مشی توده‌ای در پیش گیریم.

۵ — درباره متنفذین روشن بین. در دوران جنگ مقاومت علیه ژاپن همکاری حزب ما با متنفذین روشن بین در ارگانهای قدرت در مناطق آزاد شده (شوراهای مشورتی و ارگانهای حکومتی) کاملاً لازم و ضروری بود. ما باید در موارد مقتضی و بشرط آنکه به اصلاحات ارضی لطمه‌ای وارد نیاید به آن متنفذین روشن بین که همراه با حزب ما روزهای سختی را گذرانده و واقعاً بعما کمک شایسته‌ای رسانیده‌اند ارج بگذاریم. اگر روش سیاسی آنها نسبتاً خوب است و شایستگی دارند باید در ارگانهای عالی حکومتی باقی بمانند و کار مناسبی دریافت دارند. اگر روش سیاسی آنها نسبتاً خوب است ولی استعدادی ندارند باید وسائل زندگی آنها را تأمین کرد. اگر آنها از خانواده مالکین ارضی یا دهقانان سرفه برخاسته‌اند اما خلق احساس کینه عمیقی نسبت به آنها ندارد باید زمین‌ها و اموال فثودالی آنها را بر طبق قانون ارضی تقسیم نمود، ولی مراقب